

Sygn. akt I C 2798/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko L. z siedzibą w K.

o *pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności*

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda M. M. na rzecz strony pozwanej L. z siedzibą w K. kwotę 3 617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód M. M. w pozwie przeciwko L. w K. wniósł o pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie o sygn. akt (...) z powództwa C. z siedzibą w K. i zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kłodzku, który postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. umorzył postępowanie i postanowienie to jest prawomocne i korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Powód podniósł, że w tej samej sprawie został wydany wyrok w dniu 18 maja 2015 r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodowa na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że powód nie wykazał przesłanek z art.840 k.p.c. podnosząc, że sprawa o to samo roszczenie była już stwierdzona postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r., a zarzut ten był przedmiotem postępowania w sprawie (...). Strona pozwana wskazał, że w postępowaniu (...) nie doszło do merytorycznego rozpoznania przedmiotu sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt (...) z powództwa C. z siedzibą w K. przeciwko M. M. o zapłatę Sąd umorzył postępowanie z uwagi na nieusunięcie braków formalnych pozwu po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego

Dowód: postanowienie SR w Kłodzku z dnia 10.04.2013 r. w sprawie (...) – k.3

W dniu 18 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Kłodzku zasądził od M. M. na rzecz C. z siedzibą w K. kwotę 30 243,79 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP z dnia 27 maja 2014 r.

Dowód: wyrok SR w Kłodzku z dnia 18.05.2015 r. w sprawie (...) – k.62

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) zawiadomił powoda o wszczęciu przeciwko niemu egzekucji z wniosku strony pozwanej w oparciu o tytuł wykonawczy stanowiący wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności.

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k.5

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art.840 § 1. Dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście; 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne; 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Powód oparł powództwo opozycyjne wskazując, że postanowienie z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie (...) Sądu Rejonowego w Kłodzku umarzające postępowanie na podstawie art.505⁽³⁷⁾k.p.c. jest prawomocne i korzysta z powagi rzeczy osądzonej, a mimo to został wydany wyrok w sprawie (...).

Przytoczone przez powoda okoliczności w żaden sposób nie odpowiadają żadnej z przesłanek wymienionych w art.840 § 1 pkt 1 – 3 k.p.c. Zgodnie z przepisem art.366 k.p.c. wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami.

Pojęcie powagi rzeczy osądzonej (res iudicata) jest pojęciem ustawowym, chociaż ustawa procesowa pojęcia tego nie definiuje. Powaga rzeczy osądzonej jest zaliczana do negatywnych skutków prawomocności materialnej i oznacza zakaz prowadzenia drugiego procesu co do tego samego roszczenia, o którym już prawomocnie orzeczono. Z powagi rzeczy osądzonej korzystają prawomocne wyroki, nakazy zapłaty w postępowaniu nakazowym, nakazy zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzeczenia sądów zagranicznych, których skuteczność była przedmiotem uznania przez sąd polski (chyba, że nie wymagają uznania – art. 1145 KPC) oraz postanowienia co do istoty sprawy wydane w postępowaniu nieprocesowym (por. jednak art. 523 KPC). Nie korzystają z niej natomiast prawomocne postanowienia, które wprawdzie kończą postępowanie w sprawie, ale nie rozstrzygają sprawy merytorycznie. Z powagi rzeczy osądzonej nie korzysta również ugoda sądowa ani ugoda zawarta przed mediatorem, zatwierdzona następnie przez sąd. Ugody te korzystają z tzw. powagi rzeczy ugodzonej (res transacta), która skutkuje oddaleniem powództwa ponownie wytoczonego. Powaga rzeczy osądzonej nie jest również atrybutem postanowień wydawanych w postępowaniu o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności albowiem – pomimo autonomicznego charakteru postępowania klauzulowego – nie można uznać, że dochodzi w nim do merytorycznego rozpoznania sprawy cywilnej (uchw. SN z 28.10.2010 r., III CZP 65/10, BSN 2010, Nr 10, poz. 12) [Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Red. E. Marszałkowska – Krześ, 2017 r., Wydanie 18].

Postanowienie z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie (...) nie rozstrzygało merytorycznie o sporze C. z/s w K. z M. M. i (...) mogło wytoczyć proces ponownie. Z tego względu brak było jakichkolwiek przeszkód do wydania wyroku z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie (...). Nie nastąpiło żadne zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło, ponadto ponowne rozpoznawanie merytoryczne sprawy, w której zapadł przedmiotowy wyrok jest niedopuszczalne.

Mając na względzie powyższe Sąd oddalił powództwo w całości jako pozbawione podstaw prawnych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 2 k.p.c. zasądzając od powoda jako przegrywającego koszty procesu, na które składały się koszty zastępstwa procesowego ustalone na mocy § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w kwocie 3 600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.